

Mellbevágó adat: Bécs környékén az iskolások hetven százaléka nem tud németül

2024 július 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Totális cs?d a migránsok integrációja.

egdöbbsent? hír látott napvilágot az illegális bevándorlók gyerekeiről Ausztriában. Az osztrák statisztikai hivatal tanulmánya szerint a bécsi tanköteles gyerekek mintegy hetven százaléka nem beszél németül. Az oktatás ellehetetlenült, a tanárok tömegesen mondanak fel a fővárosi régióban. Vajon olvasta-e mindezt a nemrég újraválasztott Ursula von der Leyen, aki tovább erőtíti a teljesen eszement migránspaktumot, amellyel azokat az országokat is ilyen helyzetbe akarják hozni, amelyek eddig sikerrel védekeztek az invázió ellen?

Régóta mondják a szakértők, hogy a verbálisan hangsúlyozott integráció zsákutca, ha nem társul mellé hatékony gyakorlat. Márpedig a tényleges integrációhoz szükség lenne a befogadottak elszántságára, tényleges akaratára is.

A befogadóknak pedig széplelkűsködés helyett szóba sem lenne szabad állni olyanokkal, akik nem bizonyítják ténylegesen, hogy elfogadják a befogadó ország törvényeit, tudomásul veszik, hogy saját kultúrájukat csak akkor élhetik meg szabadon, ha azzal nem sértik és nem nyomják el a befogadók kultúráját, megtanulják az államnyelvet és igyekeznek, hogy elbútorítottabb saját maguk tudják biztosítani munkájukkal családjuk megélhetését.

Gondoljunk bele, hogy aki nyelvtudás nélkül küldi iskolába gyerekeit, az mire gondolhat, mi fog ott történni velük. Nyilván úgy fogják föl, hogy a teljesen kelekótya osztrákok a segély mellé ingyenes gyermekfelügyeletet is biztosítanak. A muszlimokat eleinte még zavaró kereszteteket már rég leszedették a falról, a menzákról lassan kitiltották a disznóhúst, a fejkendő viselésén még vitatkoznak egy kicsit, de szép lassan majd csak integrálódnak az a pár lézengő szlajos gyerek az illegális bevándorlók tömegébe.

Mielőtt bárki iszlamo-fóbiával vádolna, idézzünk ide egy rövid hírt a közelmúltból. A minap egy párizsi templomot muszlim bevándorlók firkáltak össze, és a keresztények lefejezésére szólítottak fel.

„Engedelmeskedjete, hitetlenek, Allahnak, imádkozzatok naponta ötször, Jézus egy fattyú, csak egy isten van, Allah”, üzenték, majd miután összetörték mindent, az épület hátsó részébe székelték. A templomban volt egy Szűz Mária-szobor is, amelyet konyhakéssel szúrtak torkon, és azt írták rá: „Mária, ez a sorsod, ezt a f...sz vallást mi, muszlimok nem tudjuk elfogadni.”

Miután hosszas kínlás után minden idióta migránssimogató felfogta az iménti üzenet minden egyes szavát, sürgősen kérjenek bocsánatot mindazoktól, akik lassan tíz éve mondják, hogy iszonyatos baj lesz abból, ha ellenőrizetlenül özönlik be Európába egy teljesen más vallású, más kultúrájú tömeg, hogy üres szövegelés az integrációjukról szűtt összes lázálom, ha valaki integrál itt bárkit, azok nek lesznek, de elbútorítottanak minden zsidót és keresztényt, mint hogy fölfoghatnánk, mit csináltunk magunkkal. Állítólag a baloldali globalisták azt a hasznot remélik ettől a hódító tömegtől, hogy majd az ő pártjaikra szavaznak, hiszen elsősorban a keresztény, konzervatív, nemzeti erőket gyűlölik, rájuk soha nem szavaznának. És ez valószínű, bejön egyszer, bejön kétszer, de harmadjára már meglesznek a saját pártjaik, a saját politikai erejük, és elsöpörnek mindent, amit évszázadok alatt építettünk a kontinensen.

Intézet jel az olyan tüntetések egyre gyakoribbá válása, mint amilyen Hamburg utcáin zajlott nemrég, ahol ezek követelték ordítva a kalifátus létrehozását. A német migránspárti politikusok csak pislogtak, és próbálták elszigetelt jelenségként kezelni az esetet, de nehéz olyanok szavazatára ácsingózni, akiket börtönbe kellene zárni az államrend erőszakos megdöntésére tett kísérlet vádjával.

De hagyjuk a politikát, térjünk vissza a szegény bécsi pedagógusok helyzetére! Kellő együttérzéssel gondoljunk bele, milyen az, amikor hivatástudattal, a ránk bízott gyerekek iránt érzett rajongó szeretettel belépünk az osztályterembe, hogy a világ legcsodálatosabb dolgaival megismertessük őket, de nek néznek ránk, mint a birkák, mert egyetlen kukkot sem értenek abból, aminek átadására órákat készültünk előző nap. Megalázó, frusztráló, az ember inkább elmegy felszolgálónak vagy biztosítási ügynöknek. Ne legyintsünk, Bécs itt van nálunk egy karnyújtásnyira, és az unió új vezetői semmit nem változtatnak ostoba migrációs politikájukon, úgyhogy iszonyatos nyomás alatt kell majd védekeznünk, hogy nálunk ki ne alakuljon hasonló helyzet az iskolákban. Ráadásul a pedagógia általános válságban van, nagyon gyorsan ki kell találnia, hogy a csupán fél percig figyelni tudó nemzedékeket milyen módszerekkel juttatja elmélyült tudás birtokába bármiről.

Olyanok kerülnek ma már az iskolapadokba, akiknek a szülei sem tudnak értő olvasással feldolgozni egy gépelt oldalt sem, a rövid kis videók világában telik az egész család élete. Lássuk be, ilyen körülmények között nem egyszer elmélkedni a befogadás és a sokszínűség rendkívül pozitív hatásairól sem. Egyre több az olyan osztály az iskolákban, ahol a többség magatartás-zavaros, nem tud beilleszkedni, sajátos nevelési igényű, és a végén

sokan úgy mennek érettségizni, hogy kis túlzással se írni, se olvasni nem tudnak. Mérnökképzéssel foglalkozó ismerősöm mesélte, hogy a legnagyobb kihívás számukra, mit találjanak ki azon felvételizőknek, akiknek a legalapvetőbb matematikai ismeretei sincsenek meg ahhoz, hogy valaha mérnök legyen belőlük.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni persze azt sem, hogy a kiváló pedagógusok heroikus küzdelmének köszönhetően egyszerre van jelen a csúcsteljesítmény is az oktatásban, hiszen sorra nyerik a nemzetközi tanulmányi versenyeket a magyar diákok, a szakképzés területén is kiválóak a nemzetközi eredményeink. De a romlás szép lassan rágja az egész rendszert. Ha erre még beözönlik egy kezelhetetlen tömeg, amelyik egy szavát sem érti a pedagógusnak, az garantáltan az összeomlást hozza el. De mindez nem éri el Von der Leyenék ingerküszöbét.

Mint ahogy az sem, hogy újra lövöldöznek egymásra az embercsempészek és a migránsok az Európai Unió külső határain, rendőröknek hasba és egyre agresszívabbak a hamis ígérettel idecsábított földönfutók. De a már itt lévők is vígan késelnek, gyilkolásznak, tesznek erőszakot nap mint nap szerte Európában. És nincs egy olyan döntési helyzetben lévő felelős politikus, aki ki merne állni, beismerné, hogy ezt elrontották, nem kicsit, nagyon, és elrendelné az illegális bevándorlás azonnali megállítását. A leginkább előzőlött tagállamok kétségbeesetten gyártják az újabb és újabb kitoloncolási terveiket, de végrehajtani aligha tudják bármelyiket is, hiszen kitoloncolni csak azt lehet, akiről tudjuk, kicsoda és hol van. Ez milliós tömegeket nem mondható el jelenleg Európában. De emlékeztető az a jelenet is, amikor már a repülőn ültek a kiutasítottak, de az nem szállt fel, mert senki nem vállalta a felelősséget, és nem akarta kitenni magát a jogvédők és az eszementek lincsmédiája általi támadásoknak.

Nyugodtan kimondható, hogy az Európai Unió migránspolitikája totálisan megbukott. Sürgős és hatékony változtatásokra lenne szükség. Ehhez képest Európa urai úgy tesznek, mintha minden a legnagyobb rendben volna, és mindent úgy akarnak folytatni, ahogy június 9-én abbahagyták.

Ebbe a mentalitásba kódolva van a súlyos tragédia, mindennek az elvesztése, amit Európáról gondoltunk. Az a globalista elit, amelyik most győztesnek gondolván magát háborús lázban ég, és nem a kontinens sorskérdéseivel foglalkozik, hanem az amerikai magánpénz-birodalom érdekeit szolgálja, az onnan érkező utasításokat lesi, az európaiak elárulója. Az árulás következményeit a bécsi tanárok már saját bőrükön érzik. Ám a tragédiák sorozata velük nem ért véget. Félve várjuk a következő napok híreit.

Gajdics Ottó - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

